

*Є дві речі,
гідні подиву і захоплення:
зоряне небо над головою
і внутрішній закон
всередині нас.*

(І. Кант)

*Говори правду,
навіть якщо вона
проти тебе.*

(Коран)

*І правда
вас вільними
зробить.*

(Євангеліє)

ДІМ ДУЖОГО

Хто є я, хто є ти на земному Полі?

Невже такі велетенські потуги Всесвіту вкладені у сповивання твоєї душі в нетривке тіло лише для того, аби ти походив, пожував, поплював на життя, – і покинув землю для таких же несвідомих невдах?

Сьогодні це питання стоїть вже не риторично: світ переживає породільні муки нового дня, – а ми все ще не знаємо, чи готові «перезавантажити» власне мислення.

Чи готові прийняти Дар Оновлення?

Головні герої цієї книжки – Король, Королева і Королевич.

Вони безіменні – як шахові фігури. Все, що відбувається із ними, могло відбуватись на нашій планеті сто, десять

тисяч літ тому, три чи п'ять століть назад, – це не важливо. Бо природа людини не змінюється: змінюються лише «декорації», створені еволюцією.

Весь сюжет роману зітканий з багатьох притч, міфів, філософських постулатів древніх. В основі його – одвічна історія про Авеля і Каїна: про дуальну природу людства. Бо всі ми є їхніми нащадками, – і мир у світі настане тоді, коли кожен з нас докладе зусиль, аби пізнати і розкрити власну природу: прийти до правди в собі.

Філософія як наука традиційно творилась чоловічими умами. В історії не відомі жінки-філософи.

Перша частина книжки, яка розкриває світ чоловічої правди та логіки, – жорстка і булатна. Логістика чоловічої філософії підперта багатьма аргументаціями філософських та релігійних догм.

Коли лінія сюжету повела мене у Королівство Джерела Життя, – до тайн жіночої душі та свідомості, – я трішки розгубилася. Правду Жінки підпирають в цьому світі не розумові конструкції: її підпирає саме Життя. Любов як найвища цінність світу є ангелом-хоронителем жіночої інтуїтивної мудрості.

Здавалось, невидимі голоси диктували мені зовсім інші за стилістикою і настроєвістю сторінки...

Я відкривала для себе світ жіночої філософії, усвідомлюючи, що найчастіше послуговувалася у власному житті чоловічою логістикою.

Це гармонійне поєднання поетичного космосу жіночої душі та прагматичного чоловічого закорінення в закономірностях змного світу мені хотілося «передати» правителеві нової доби людства – Королевичу. Він має збагнути суть призначення Людини як творіння Божого, що поєднує в собі Його дуальну природу: «І створив Бог Людину за образом і подобою Своєю, як чоловіка і жінку створив Він її»...

Головна ідея цієї книжки – відповідальність кожного за глобальні проблеми людства.

І не лише людства: наша планета з усіма її царствами Природи опинилась на грані знищення. Під загрозою – найвищі цінності людського духу, що кристалізувалися тисячоліттями, творили божественний образ людини. Сьогодні людина в єдиному поколінні зруйнувала всі моральні та духовні цінності, які рятували її від здичавіння.

Хто і Що має цьому зарадити?

Поки світ роздиратимуть войовничі гасла про те, що хтось зовні має прийти і навести лад у нашому Домі, – доти його ще більше поглинатиме темрява хаосу.

«Не увійде злодій в дім дужого, бо двері поставить – і засув надійний вкладе», – сказано в Євангелії.

Дім Дужого – це Королівство Душі кожної людини.

Двері – наша Свідомість, яка зберігає пам'ять про те, звідки й для чого ми прийшли у цей світ і куди повернемося. Засув надійний – Знання, яке здобуваємо в дорозі пізнання самого себе. І Довіра до нашого Творця, бо просто вірити в те, що Він існує, – замало: треба довіряти Його Волі і Дії кожною думкою, волінням душі і серця.

Ця книжка покликана не розважати читача, а спонукати до внутрішньої праці у власному Королівстві, в якому ніхто з нас не хоче бути ні слугою, ні безіменним злидарем: лише Королем чи Королевою!

Я писала цю книжку в перервах між багатогодинним важким вслуханням у пульс життя своєї України: з перших днів Українського Повстання на Майдані. Творила Притчу про шлях людської свідомості до гармонійного світу.

Там, на Майдані, були найближчі мої люди, які щодня проходили під прицілом смерті. Дуже хотілося бути серед них: атмосфера замкненої у вузькому просторі безпорадності набагато важча, ніж простір свободи.

Не раз задавала собі питання: чому не беру живі сюжети, не творю книжку про реальну історію?

І відповідь вимальовувалася дуже проста: ніхто не здатен зафіксувати і розтягнути на весь часопростір мить життя. Насправді все істинно велике бачиться на відстані. Заглиб-

лення у ближню історію, як показує досвід, збурює пам'ять багатьох різнополярних людських правд: для одних вона є історією перемог, для інших – історією поразок. В цих ближніх історіях гинули наші близькі родичі, – діди і прадіди. Тому занурення в їхні конфлікти породжує нові конфлікти. Образ Правди множиться на осколочні відображення.

На відстані змивається емоційне забарвлення образами, бажанням помсти. На відстані Правда постає у своєму позачасовому образі, як об'єктивний закон трансформації світу.

Незмінними залишаються вічні рушії людської природи, які проявляють себе з упертою послідовністю у найдавнішій та найближчій історії.

І про них – ця філософська притча про Дім Дужого: Королівство людської душі.

Марія Чумарна